

การทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพู pink mealybug, *Phenacoccus manihoti* ต่อระดับความเสียหายของมันสำปะหลังสี่พันธุ์

Feeding preference of pink mealybug, *Phenacoccus manihoti* to infestation level of four cassava varieties

นุชรีร์ย สิริ^{1,2*}, กชมน วงศ์ใหญ่¹, เพรวพรรณ ทรัพย์สุวรรณ² และ กมลทิพย์ ใจบาล²
Nutcharee Siri^{1,2*}, Kotchamon Wongyai¹, Pheophanh Soysouvanh²
and Kamontip Jaikan²

บทคัดย่อ: เพลี้ยแป้งสีชมพู pink mealybug, *Phenacoccus manihoti* เป็นศัตรูที่สำคัญของมันสำปะหลัง *Manihot esculenta* (L.) Crantz การดูดกินบนยอดมันสำปะหลังทำให้เกิดหงิก ซึ่งแบ่งระดับอาการหงิกที่ยอดมันสำปะหลังจากเพลี้ยแป้งสีชมพูได้ 5 ระดับ (0-4) ความแตกต่างของระดับความเสียหายและพัฒนาการของเพลี้ยแป้งสีชมพูนั้นขึ้นอยู่กับพันธุ์มันสำปะหลังด้วย การศึกษาเปรียบเทียบพันธุ์มันสำปะหลังต่อปริมาณเพลี้ยแป้งและระดับหงิกในมันสำปะหลังพันธุ์ระยอง 72, ระยอง 9, เกษตรศาสตร์ 50 และห้วยบง 60 โดยปล่อยเพลี้ยแป้งสีชมพูเพศเมียตัวเต็มวัย 5 ตัว/ต้น บนต้นมันสำปะหลังอายุ 1 เดือนในโรงเรือนทดลอง หลังการทดสอบเป็นเวลา 8 สัปดาห์ พบปริมาณเพลี้ยแป้งสีชมพูและระดับหงิกสูงสุดในสายพันธุ์ระยอง 72 ตามด้วยระยอง 9, เกษตรศาสตร์ 50 และห้วยบง 60 โดยพันธุ์ระยอง 72, ระยอง 9 และเกษตรศาสตร์ 50 มีอาการหงิกระดับ 4 พันธุ์ห้วยบง 60 มีอาการหงิกระดับ 3 การศึกษาปริมาณและรอยของมูลหวานที่แมลงขับถ่ายออกมา โดยวิธีวัดจำนวนมูลหวาน (Honeydew excretions) พันธุ์ที่มีจำนวนมูลหวานมากที่สุด คือพันธุ์ระยอง 72 รองลงมา คือ ระยอง 9 เกษตรศาสตร์ 50 และห้วยบง 60 การทดสอบการเคลื่อนที่ของเพลี้ยแป้งสีชมพูวัย 1 หลังจากพักจากถุงไข่จากตำแหน่งใบที่ 4 (ใบล่าง) สู่ใบที่ 1 (ยอด) ภายในเวลา 7-8 วัน เร็วที่สุดในสายพันธุ์ระยอง 72 ตามด้วยห้วยบง 60 การเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพู ยังมีผลกระทบต่อผลผลิตและเปอร์เซ็นต์แป้งของมันสำปะหลัง ทำให้ผลผลิตของระยอง 72 และห้วยบง 60 น้อยกว่าเกษตรศาสตร์ 50 และระยอง 9 โดยเปอร์เซ็นต์แป้งของระยอง 72 ต่ำกว่าพันธุ์อื่น ๆ อย่างไม่

คำสำคัญ : เพลี้ยแป้งสีชมพู, มันสำปะหลัง

ABSTRACT: The pink mealybug, *Phenacoccus manihoti* is one of the most serious pest of cassava, *Manihot esculenta* (L.) Crantz. When this insect feeds on cassava, it causes leaf curl symptom which categorize into 5 level (0-4). The infestation level and development of the mealybug differ among cassava varieties. This study aimed to compare the amount and leaf curl level of pink mealybug on

¹ สาขาวิชากีฏวิทยา ภาควิชาพืชศาสตร์ และทรัพยากรการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จ.ขอนแก่น 40002 Entomology Section, Department of Plant Science and Agriculture resources, Faculty of Agriculture, Khon Kaen University, Khon Kaen 40002

² ศูนย์วิจัยควบคุมศัตรูพืชโดยชีวินทรีย์แห่งชาติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มหาวิทยาลัยขอนแก่น จ.ขอนแก่น 40002 National Biological Control Research Center, Upper Northeastern Regional Center, Khon Kaen University, Khon Kaen 40002

* Corresponding author: nutcharee@kku.ac.th

four cassava varieties: Rayong72 (RY72), Rayong9 (RY9), Kasetsart50 (KU50) and Huaybong60 (HB60). Five female mealybug was introduced to one month old cassava in net house. After 8 weeks, the highest increasing number of mealybug and leaf curl level was shown in RY72, RY9, KU50 and HB60, respectively. The RY72 RY9 and KU50 showed leaf curl level 4, while HB60 showed level 3. Honeydew excretion was measured to investigate the host preference of the pink mealybug. The highest of honeydew excretion was on RY72 followed by RY9, KU50 and HB60. Test on moving efficacy of 1st instar nymph after hatching from ovisac was observed. The ovisac was released on the 4th leaf (bottom). The fastest movement to the 1st leaf (top) within 7-8 days was in RY72 and HB60, respectively, while on the other two varieties mealybug stayed on the initial leaf. Pink mealybug infestation also affected the yield and starch percentage of cassava. The yield of RY72 and HB60 was less than KU50 and RY9. The percentage of starch in RY72 was significant lower than the other cassava varieties.

Keywords: pink mealybug, *Phenacoccus manihoti* cassava

บทนำ

มันสำปะหลัง *Manihot esculenta* (L.) Crantz เป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่งของไทย ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง รายใหญ่ที่สุดของโลกและมีการปลูกมันสำปะหลัง ทั่วประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ปลูก มากที่สุด และจังหวัดที่เป็นแหล่งปลูกมันสำปะหลัง ที่สำคัญ ได้แก่ นครราชสีมา กาฬสินธุ์ อุดรธานี และ ขอนแก่น (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2559) พันธุ์มันสำปะหลังที่เกษตรกรนิยมปลูกมาก คือ พันธุ์ ระยะเวลา 9, พันธุ์เกษตรศาสตร์ 72, พันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 และพันธุ์ห้วยบง 60 (สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2559) ในปี พ.ศ. 2551 มีรายงานการระบาดของรุนแรงของเพลี้ยแป้งสีชมพู *P. manihoti* ในมันสำปะหลัง ในปี พ.ศ. 2552 เกิด การระบาดของเพลี้ยแป้งมันสำปะหลังมากที่สุด 1.4 ล้านไร่ ทำให้ผลผลิตมันสำปะหลังที่คาดว่าจะมี ถึง 27 ล้านตัน ลดลงเหลือประมาณ 19 ล้านตัน และ ปี พ.ศ. 2553 มีการระบาด 1.1 ล้านไร่ (กรมส่งเสริม การเกษตร, 2553) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังเป็นอย่างมาก โดยทั้ง ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของเพลี้ยแป้งสีชมพูดูดกินน้ำ เลี้ยงยอด ใบ และลำต้นของมันสำปะหลัง ทำให้ยอด หงิกเป็นพุ่ม การเจริญเติบโตหยุดชะงัก ส่งผลต่อการ สร้างหัวและทำให้ผลผลิตของมันสำปะหลังลดลง (กรมวิชาการเกษตร, 2559) และ ในสาธารณรัฐคองโก

ในปี 1986 มีการแพร่ระบาดของเพลี้ยแป้งสีชมพูถึง 70% ทำให้ขาดทุนถึง 84% และในแอฟริกาทำให้ เกษตรกรมีผลผลิตลดลงถึง 80% (Bellotti, 1999) ระดับหงิกที่ยอดมันสำปะหลังจากการทำลายของ เพลี้ยแป้งสีชมพูแบ่งเป็นระดับความเสียหายได้ 5 ระดับ (0-4) (Schulhess et al., 1989) โดยพันธุ์ มันสำปะหลังมีผลต่อระดับความเสียหายของ มันสำปะหลังและพัฒนาการเจริญเติบโตของเพลี้ย แป้งสีชมพู ด้วยพันธุ์มันสำปะหลังที่แตกต่างกันมีสาร ต่อต้านการกิน (antixenosis) ที่แตกต่างกัน (Le Rü, 1995) จึงทำให้แมลงแสดงความทนทานต่อพืชต่าง พันธุ์ที่แตกต่างกัน (Le Rü, 2008) การแสดงระดับ ความเสียหายและปริมาณเพลี้ยแป้งสีชมพูใน มันสำปะหลังต่างกันจึงแสดงระดับความรุนแรง ต่างกัน แม้จะมีปริมาณแมลงเท่ากันก็ตาม การศึกษา การเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพูต่อระดับความเสียหายของมันสำปะหลังจะทำให้สามารถควบคุม ประชากรเพลี้ยแป้งสีชมพูในแต่ละพันธุ์ได้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีการศึกษา

การศึกษาการทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพูต่อ ระดับหงิกของมันสำปะหลัง

วางแผนการทดลองแบบ สุ่ม สมบูรณ์ (Completely Randomized Design: CRD) มี 4 กรรมวิธี คือ มันสำปะหลังพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50,

ระยอง 72, ระยอง 9 และห้วยบง 60 ในแต่ละกรรมวิธี มี 4 ซ้ำ ปลูกก่อนพันธุ์มันสำปะหลังอายุ 2 เดือน ความยาว 20 ซม. และผสมดินปลูกโดยนำ ดิน:ปุ๋ยคอก:แกลบ ด้วยอัตรา 2:1:1 แล้วนำไปใส่ในกระถางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 12.5 ซม. ความสูง 14 ซม. เมื่อมันสำปะหลังมีอายุ 1 เดือน ปล่อยให้เลี้ยงปลีเลี้ยงสีชมพูระยะตัวเต็มวัย อายุ 1 วัน จำนวน 5 ตัว/ต้น ลงบนต้นมันสำปะหลังในสภาพโรงเรือนทดลองที่ศูนย์วิจัยควบคุมศัตรูพืชโดยชีวินทรีย์แห่งชาติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน บันทึกจำนวนงูไข่อากการหักแต่ละระดับและประชากรของเพลี้ยแป้งสีชมพูทุกสัปดาห์ การเจริญเติบโตของมันสำปะหลังโดยวัดความสูง, ความกว้างของทรงพุ่ม และนับจำนวนใบ เป็นเวลา 8 สัปดาห์

วิเคราะห์ข้อมูลตามแผนการทดลอง Factorial in CRD เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี (Least Significant Different, LSD) โดยใช้โปรแกรม Statistix10

การทดสอบความชอบของเพลี้ยแป้งสีชมพูในการเข้าทำลายมันสำปะหลัง 4 พันธุ์ โดยวิธี Honeydew excretion test

วางแผนการทดลองแบบ สุ่ม สมบูรณ์ (Completely Randomized Design: CRD) มี 4 กรรมวิธี คือ มันสำปะหลังพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50, ระยอง 72, ระยอง 9 และห้วยบง 60 ในแต่ละกรรมวิธี มี 5 ซ้ำ นำกิ่งพันธุ์มันสำปะหลัง ความยาว 5 ซม. มาปักลงในโอเอซิสในกล่องพลาสติกขนาด 5x5x2 ซม. จนกระทั่งอายุ 2 เดือน ปิดด้านบนด้วยกระดาษกรองจุ่มสาร bromocresol green 0.4% เพื่อบันทึกจำนวนมุลหวานที่เพลี้ยแป้งสีชมพูปล่อยออกมาบนกระดาษกรองที่เปลี่ยนสีจากสีขาวเป็นสีน้ำเงิน แล้วปล่อยให้เลี้ยงปลีเลี้ยงสีชมพูตัวเต็มวัย อายุ 1 วัน จำนวน 5 ตัว ลงบนยอดของกิ่งมันสำปะหลังในสภาพห้องปฏิบัติการ หลังจากนั้นให้เพลี้ยแป้งสีชมพูดูดกินเป็นเวลา 24 ชม. บันทึกผลการทดลองโดยนับจำนวนจุดของมุลหวาน (Honeydew) และวัดพื้นที่ของมุลหวานบนกระดาษกรอง

วิเคราะห์ข้อมูลตามแผนการทดลอง Factorial in CRD เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดย

วิธี (Least Significant Different, LSD) โดยใช้โปรแกรม Statistix10

การศึกษาลักษณะการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพูในมันสำปะหลัง 4 พันธุ์

วางแผนการทดลองแบบ สุ่ม สมบูรณ์ (Completely Randomized Design: CRD) มี 4 กรรมวิธี คือ มันสำปะหลังพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50, ระยอง 72, ระยอง 9 และห้วยบง 60 ในแต่ละกรรมวิธี มี 5 ซ้ำ ปลูกก่อนพันธุ์มันสำปะหลัง อายุ 2 เดือน ความยาว 20 ซม. และผสมดินปลูกโดยนำดิน:ปุ๋ยคอก:แกลบ (2:1:1) แล้วนำไปใส่ในกระถางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 12.5 ซม. ความสูง 14 ซม. เมื่อมันสำปะหลังมีอายุ 2 เดือน ปล่อยให้เลี้ยงปลีเลี้ยงสีชมพู อายุ 1 วัน ลงบนต้นมันสำปะหลังจำนวน 5 ไร่/ต้น โดยวางงูไข่วัดตามข้อปลีของต้นมันสำปะหลังที่ตำแหน่งใบที่ 3 และ 4 หลังจากปล่อยให้เลี้ยง 8 วัน เพลี้ยแป้งสีชมพูเริ่มฟักเป็นตัวอ่อนวัยที่ 1 บันทึกผลการทดลอง ตำแหน่งใบที่เพลี้ยแป้งสีชมพูดูดกิน และอาการหักของต้นมันสำปะหลัง ดำเนินการทดลองเป็นเวลา 23 วัน (สิ้นสุดการทดลองเมื่อมันสำปะหลังมีอาการหักระดับ 1)

วิเคราะห์ข้อมูลตามแผนการทดลอง Factorial in CRD เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี (Least Significant Different, LSD) โดยใช้โปรแกรม Statistix10

การศึกษาผลการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพูต่อผลผลิตของมันสำปะหลัง 4 พันธุ์ ในสภาพไร่

วางแผนการทดลองแบบ สุ่ม ไม่สมบูรณ์ (Randomized Completely Randomized Design: RCRD) มี 4 กรรมวิธี คือ มันสำปะหลังพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50, ระยอง 72, ระยอง 9 และห้วยบง 60 ในแต่ละกรรมวิธี มี 4 ซ้ำ ที่แปลงทดลองศูนย์วิจัยควบคุมศัตรูพืชโดยชีวินทรีย์แห่งชาติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปลูกมันสำปะหลัง 4 พันธุ์ โดยแต่ละปลีกว้าง 27 x 10 ม. และแต่ละแปลงกว้าง 6 x 10 ม. ระยะห่างระหว่างแปลงกว้าง 1.5 ม. ระยะปลูก 60 x 80 ซม. แต่ละแปลงปลูกมันสำปะหลัง 100 ต้น ในการเตรียมดินก่อนปลูกใส่

ฟูราดาน 3% 8 กิโลกรัม/ไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ 9, 10, 11 และ 12 เดือน สุ่มสำรวจนับต้นมันสำปะหลัง 10 ต้น/แปลง บันทึกน้ำหนักหัวมันสำปะหลังและเปอร์เซ็นต์แป้งทั้ง 4 พันธุ์

วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

ผลการศึกษาและวิจารณ์

การศึกษาการทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพูต่อระดับหึงของมันสำปะหลัง

เมื่อปล่อยเพลี้ยแป้งสีชมพูลงบนต้นมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์ พบว่า ประชากรของเพลี้ยแป้งสีชมพูสามารถเพิ่มปริมาณได้มากที่สุดบนมันสำปะหลังพันธุ์ระยอง 72 โดยเริ่มมีจำนวนประชากรเพลี้ยแป้งสีชมพูมากตั้งแต่ในสัปดาห์ที่ 2 จนถึงสัปดาห์ที่ 7 รองลงมาในพันธุ์ระยอง 9, พันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 และพันธุ์ห้วยบง 60 (Table 1) จำนวนงูไขว้ของเพลี้ยแป้งสีชมพูมากที่สุดในพันธุ์ระยอง 9 รองลงมาคือพันธุ์ระยอง 72 พันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 และพันธุ์ห้วยบง 60 ตามลำดับ (Table 2) โดยแต่ละพันธุ์จะพบงูไขว้มากในช่วงสัปดาห์ที่ 4-7 เมื่อนำงูไขว้จากมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์มานับปริมาณไข พบว่าพันธุ์ที่มีปริมาณไขในงูไขว้มากที่สุดคือ พันธุ์ระยอง 72, พันธุ์เกษตรศาสตร์ 50,

พันธุ์ระยอง 9 และพันธุ์ห้วยบง 60 (239, 225.8, 190.3 และ 168.9) (Table 3) ตามลำดับ พันธุ์ที่มีการเจริญเติบโตด้านความสูงของต้นมากที่สุดคือพันธุ์ห้วยบง 60 ที่ 65 ซม. และระยอง 72 ที่ 65 ซม. มีความแตกต่างทางสถิติกับพันธุ์ระยอง 9 ที่ 43.75 ซม. และเกษตรศาสตร์ 50 ที่ 41.50 ซม. (Table 4) ในขณะที่ความกว้างทรงพุ่มของทุก ๆ พันธุ์ ทั้ง 8 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (Table 5) นอกจากนั้นจำนวนใบที่สัปดาห์ที่ 1-สัปดาห์ที่ 5 จำนวนใบจะมากในพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 และระยอง 9 และในสัปดาห์ที่ 8 พันธุ์ที่มีจำนวนใบลดลงมากที่สุดคือพันธุ์ห้วยบง 60 ส่วนพันธุ์ที่มีจำนวนใบเหลือมากที่สุดคือพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 (Table 6) การเปรียบเทียบระดับหึงในมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์พบว่า ในพันธุ์ระยอง 72 เริ่มแสดงอาการหึงระดับ 1 ถึง ระดับ 4 ในสัปดาห์ที่ 2 ถึงสัปดาห์ที่ 7 แตกต่างจากพันธุ์ระยอง 9 และพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 ที่มีอาการหึงสูงสุดในระดับอาการหึง 4 ในสัปดาห์ที่ 8 ในขณะที่พันธุ์ห้วยบง 60 พบอาการหึงสูงสุดเพียงระดับ 3 (Figure 1) พันธุ์ระยอง 72 มีระดับหึงเร็วที่สุด เนื่องจากมีลักษณะประจำพันธุ์ที่อวบหนาและมีก้านใบที่มีหยดน้ำออกมามากกว่าพันธุ์อื่น ๆ ซึ่ง Hodgkiss (2012) พบว่า เพลี้ยแป้งเป็นแมลงที่ชอบพืชที่มีลักษณะอวบหนา นอกจากนี้ลักษณะพื้นผิวใบพืชและสารเคมีในพืชยังมีผลต่อความชอบในการกินของแมลงด้วย (Schoonhoven et al., 1998)

Table 1 Number of pink mealybug in 4 cassava varieties of 1-8 weeks

weeks	Rayong72	Kasetsart50	Rayong9	Huaybong60	F-Test	CV (%)
1	5.00±0.00	5.00±0.00	5.00±0.00	5.00±0.00	ns	0
2	1,380.00±15.40 ^{B1/}	1,950.00±209.51 ^A	1,115.00±12.91 ^C	799.00±51.41 ^D	**	11.69
3	6,378.30±483.40 ^A	4,928.00±222.78 ^B	5,948.30±524.55 ^A	1,425.00±121.61 ^C	**	8.14
4	8,320.30±385.01 ^A	5,890.00±150.13 ^B	7,869.00±321.77 ^A	3,665.30±244.67 ^C	**	4.62
5	9,669.80±38.39 ^A	7,812.00±311.04 ^C	8,919.00±389.07 ^B	4,898.50±398.55 ^D	**	4.34
6	13,865.00±2,402.87 ^A	8,970.00±188.75 ^B	9,786.00±847.11 ^B	5,989.30±351.22 ^C	**	13.4
7	21,650.00±4,672.74 ^A	11,581.00±1,523.20 ^B	13,878.00±2,866.55 ^B	6,925.30±127.25 ^C	**	21.07
8	12.50±3.70 ^C	220.00±29.43 ^{AB}	248.00±18.96 ^A	198.00±28.52 ^B	**	14.21

^{1/}Mean with the same row followed by the same letters is not significantly different by LSD

ns: non – significant, ** significant at P ≤ 0.01

Table 2 Number of egg pink mealybug in 4 cassava varieties of 1-8 weeks

weeks	Rayong72	Kasetsart50	Rayong9	Huaybong60	F-Test	CV (%)
1	4.50±0.58 ^A	4.75±0.58 ^A	4.00±0.82 ^{AB}	1.75±1.79 ^B	ns	27.48
2	5.00±0.00	5.00±0.00	5.00±0.00	5.00±0.00	ns	0
3	5.00±0.00	5.00±0.00	5.00±0.00	5.00±0.00	ns	0
4	595.25±46.38 ^{A1/}	554.5±45.21 ^{AB}	689.50±60.37 ^A	168.5±7.02 ^B	*	29.31
5	775.25±9.61 ^{AB}	675.25±4.19 ^B	982.75±63.91 ^A	376.00±11.02 ^B	*	24.06
6	881.75±20.76 ^{AB}	798.50±61.01 ^B	1,085.00±125.06 ^B	587.25±7.12 ^A	*	18.62
7	598.00±18.89 ^B	587.50±7.85 ^B	699.50±41.28 ^A	478.00±15.56 ^B	**	9.16
8	0.00±0.00 ^B	4.00±5.23 ^B	4.50±7.14 ^B	51.00±6.82 ^A	**	84.14

^{1/}Mean with the same row followed by the same letters is not significantly different by LSD

ns: non – significant, * significant at $P \leq 0.05$, ** significant at $P \leq 0.01$

Table 3 Number of egg inside the ovisac of pink mealybug in 4 cassava varieties

Cassava varieties	Egg inside the ovisac
Rayong72	238.90±43.97 ^A
Kasetsart50	225.80±74.91 ^{AB}
Rayong9	190.30±27.88 ^{BC}
Huaybong60	168.90±27.96 ^C
F-Test	**
CV (%)	23.16

^{1/}Mean with the same column followed by the same letters is not significantly different by LSD, ** significant at $P \leq 0.01$

Table 4 Number of Hight cassava in 4 cassava varieties of 1-8 weeks

weeks	Rayong72	Kasetsart50	Rayong9	Huaybong60	F-Test	CV (%)
1	65.00±4.43 ^{A1/}	41.50±15.61 ^B	43.75±16.01 ^B	66.00±3.74 ^A	*	21.41
2	65.00±4.43 ^A	41.50±15.61 ^B	43.75±16.01 ^B	66.00±3.74 ^A	*	21.41
3	65.00±4.43 ^A	41.50±15.61 ^B	43.75±16.01 ^B	66.00±3.74 ^A	*	21.41
4	65.00±4.43 ^A	41.50±15.61 ^B	43.75±16.01 ^B	66.00±3.74 ^A	*	21.41
5	65.00±4.43 ^A	41.50±15.61 ^B	43.75±16.01 ^B	66.00±3.74 ^A	*	21.41
6	65.00±4.43 ^A	41.50±15.61 ^B	43.75±16.01 ^B	66.00±3.74 ^A	*	21.41
7	65.00±4.43 ^A	41.50±15.61 ^B	43.75±16.01 ^B	66.00±3.74 ^A	*	21.41
8	65.00±4.43 ^A	41.50±15.61 ^B	43.75±16.01 ^B	66.00±3.74 ^A	*	21.41

^{1/}Mean with the same row followed by the same letters is not significantly different by LSD, * significant at $P \leq 0.05$

Table 5 Number of Widght cassava in 4 cassava varieties of 1-8 weeks

weeks	Rayong72	Kasetsart50	Rayong9	Huaybong60	F-Test	CV (%)
1	51.00±10.65 ^{A1/}	42.50±7.72 ^A	42.50±7.72 ^A	39.50±2.87 ^A	ns	21.77
2	51.00±10.65 ^A	42.50±7.72 ^A	42.50±7.72 ^A	39.50±2.87 ^A	ns	21.77
3	51.00±10.65 ^A	42.50±7.72 ^A	42.50±7.72 ^A	39.50±2.87 ^A	ns	21.77
4	51.00±10.65 ^A	42.50±7.72 ^A	42.50±7.72 ^A	39.50±2.87 ^A	ns	21.77
5	51.00±10.65 ^A	42.50±7.72 ^A	42.50±7.72 ^A	39.50±2.87 ^A	ns	21.77
6	51.00±10.65 ^A	42.50±7.72 ^A	42.50±7.72 ^A	39.50±2.87 ^A	ns	21.77
7	51.00±10.65 ^A	42.50±7.72 ^A	42.50±7.72 ^A	39.50±2.87 ^A	ns	21.77
8	51.00±10.65 ^A	42.50±7.72 ^A	42.50±7.72 ^A	39.50±2.87 ^A	ns	21.77

^{1/}Mean with the same row followed by the same letters is not significantly different by LSD, ns: non – significant

Table 6 Number of leaves cassava in 4 cassava varieties of 1-8 weeks

weeks	Rayong72	Kasetsart50	Rayong9	Huaybong60	F-Test	CV (%)
1	23.75±0.96 ^{B1/}	32.25±0.50 ^A	29.00±4.08 ^A	23.00±4.30 ^B	**	12.07
2	23.75±0.96 ^B	32.25±0.50 ^A	29.00±4.08 ^A	23.00±4.30 ^B	**	12.07
3	23.75±0.96 ^B	32.25±0.50 ^A	29.00±4.08 ^A	23.00±4.30 ^B	**	12.07
4	23.75±0.96 ^B	32.25±0.50 ^A	29.00±4.08 ^A	23.00±4.30 ^B	**	12.07
5	23.75±0.96 ^B	32.25±0.50 ^A	29.00±4.08 ^A	23.00±4.30 ^B	**	12.07
6	21.75±1.26 ^C	32.25±0.55 ^A	26.75±4.11 ^B	17.75±3.56 ^C	**	12.13
7	18.25±0.96 ^C	29.50±1.00 ^A	25.00±3.74 ^B	14.50±3.20 ^C	**	12.47
8	9.75±1.50 ^B	19.50±1.29 ^A	10.75±2.50 ^B	5.00±1.23 ^C	**	15.5

^{1/}Mean with the same row followed by the same letters is not significantly different by LSD, ** significant at P ≤ 0.01

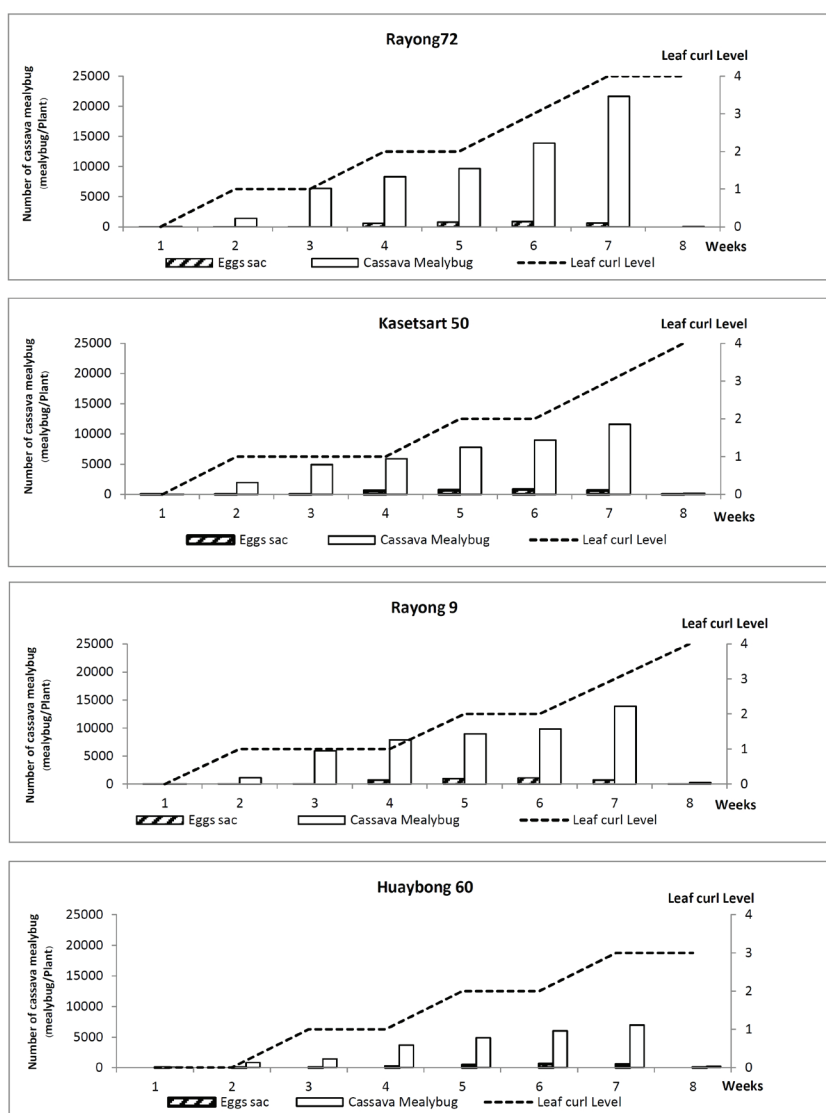

Figure 1 Comparison of pink mealybug, *Phenacoccus manihoti*, and leaf damage on four cassava varieties; Rayong 72, Kasetsart 50, Rayong 9 and Huaybong 60

การทดสอบความชอบของเพลี้ยแป้งสีชมพู ในการเข้าทำลายมันสำปะหลัง 4 พันธุ์ โดยวิธี Honeydew excretion test

เพลี้ยแป้งสีชมพูชอบดูดกินมันสำปะหลังพันธุ์ระยอง72 มากกว่าพันธุ์อื่น โดยมันสำปะหลังพันธุ์ระยอง 72 มีจำนวนมูลหวานและพื้นที่ของมูลหวานมากกว่าพันธุ์อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รองลงมาคือ พันธุ์ระยอง 9 เกษตรศาสตร์ 50 และห้วยบง 60

(Table 7) แสดงว่าพันธุ์ห้วยบง 60 เป็นพันธุ์ที่ต้านทานต่อการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพูมากที่สุด ซึ่งทรงยศ และถนอมจิตร (2542) พบว่า ปริมาณมูลหวานที่แมลงขับถ่ายออกมาขึ้นกับปริมาณอาหารที่แมลงกินและพื้นที่ของมูลหวาน ถ้าพบจำนวนมูลหวานน้อยและพื้นที่ของมูลหวานต่อจุดต่ำ คือแมลงกินได้น้อย แสดงให้เห็นว่าพืชมีความต้านทานต่อแมลงสูง

Table 7 Number drop and area (mm²) of honeydew excretion from pink mealybug, *Phenacoccus manihoti* fed on four cassava varieties

Items	Kasetsart50	Hauybong60	Rayong9	Rayong72	F-test	CV (%)
Number drop	47.2±11.0 ^{bc1/}	38.8±10.0 ^c	55.6±10.4 ^b	66.6±11.3 ^a	**	24.6
Area(mm ²)	50.7±7.3 ^c	40.9±5.2 ^c	65.7±8.8 ^b	91.4±8.7 ^a	**	14.6

^{1/}Mean within the same row with different letters is differ significant by DMRT, ** significant P ≤ 0.01.

การศึกษาลักษณะการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพูในมันสำปะหลัง 4 พันธุ์

หลังจากปล่อยฝูงเพลี้ยแป้งสีชมพูที่อายุ 8 วัน ที่ตำแหน่งใบที่ 4 (ใบล่าง) พบว่า มันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์เคลื่อนที่ไปที่ 3 พร้อมกันในวันที่ 9 และในใบที่ 2 พันธุ์ที่มีการเคลื่อนที่ได้เร็วที่สุดคือพันธุ์ระยอง 72 ในวันที่ 10 รองลงมาคือพันธุ์ห้วยบง 60 ในวันที่ 11 ส่วนในใบที่ 1 (ยอด) พันธุ์ที่มีการเคลื่อนที่ได้เร็วที่สุดคือพันธุ์ระยอง 72 ในวันที่ 14 และพันธุ์ระยอง 9 เคลื่อนที่มาที่ใบที่ 1 ได้ช้าที่สุดคือวันที่ 19 เมื่อเปรียบเทียบระดับอาการหงิกของต้นมันสำปะหลัง พบว่า พันธุ์

ระยอง72 แสดงอาการหงิกที่ระดับ 1 ได้เร็วที่สุดในวันที่ 17 มีจำนวนเพลี้ยแป้งสีชมพู 436.34 ตัว รองลงมาคือพันธุ์ห้วยบง 60 ในวันที่ 19 มีจำนวนเพลี้ยแป้งสีชมพู 101 ตัว ตามด้วยพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 ในวันที่ 20 มีจำนวนเพลี้ยแป้งสีชมพู 89 ตัว ในขณะที่พันธุ์ระยอง 9 แสดงอาการหงิกระดับ 1 ช้าที่สุดในวันที่ 23 มีจำนวนเพลี้ยแป้งสีชมพู 78 ตัว ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (Table 8) ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ Pheophanh (2013) พบว่า ระดับอาการหงิก1เร็วที่สุดในพันธุ์ระยอง72

Table 8 The location and number of Pink mealybug in 4 cassava varieties

Days	The location of Pink mealybug				Number first larva of Pink mealybug				F-Test	CV (%)
	Rayong72	Kasetsart50	Rayong9	Huaybong60	Rayong72	Kasetsart50	Rayong9	Huaybong60		
1-8	-	-	-	-	0	0	0	0	ns	0
9	3,4	3,4	3,4	3,4	43.25±0.50 ^A	13.03±1.00 ^C	5.00±0.00 ^D	31.23±0.96 ^B	**	3.24
10	2,3	3,4	3,4	3,4	57.03±0.96 ^A	13.03±0.00 ^C	5.20±0.58 ^D	31.23±0.96 ^B	**	2.79
11	2,3	3,4	3,4	2,3	90.24±0.82 ^A	16.11±0.58 ^C	5.20±0.58 ^D	45.03±0.96 ^B	**	1.94
12	2,3	3,4	3,4	2,3	121.23±0.58 ^A	19.00±0.96 ^C	7.10±0.58 ^D	54.00±0.96 ^B	**	1.59
13	2,3	3,4	3,4	2,3	139.35±1.41 ^A	24.02±0.50 ^C	9.20±0.58 ^D	54.00±0.50 ^B	**	1.50
14	1,2	3,4	3,4	2,3	153.46±1.73 ^A	24.02±0.50 ^C	9.20±0.58 ^D	59.22±0.96 ^B	**	1.74
15	1,2	3,4	3,4	2,3	214.13±2.06 ^A	45.38±0.96 ^C	12.42±0.96 ^D	60.09±0.58 ^B	**	1.55
16	1,2	3,4	3,4	2,3	258.25±1.89 ^A	49.26±0.50 ^C	12.42±0.50 ^D	62.38±0.96 ^B	**	1.18
17	Leaf curl1	1,2	2,3	1,2	436.34±0.96 ^A	57.13±0.82 ^C	12.43±0.00 ^D	74.29±1.89 ^B	**	0.79
18	1	1,2	2,3	1,2	454.34±0.58 ^A	63.25±0.58 ^C	14.43±0.58 ^D	89.34±0.96 ^B	**	0.45
19	1	1,2	1,2	Leaf curl1	541.35±0.96 ^A	76.24±0.82 ^C	36.40±0.58 ^D	101.00±1.29 ^B	**	0.5
20	1	Leaf curl1	1,2	1	624.23±1.89 ^A	89.01±0.50 ^C	47.01±0.96 ^D	124.25±2.63 ^B	**	0.78
21	1	1	1	1	631.21±0.58 ^A	94.21±0.96 ^C	56.00±0.50 ^D	138.44±0.82 ^B	**	0.32
22	1	1	1	1	645.01±1.00 ^A	104.09±0.58 ^C	66.00±0.82 ^D	144.06±0.58 ^B	**	0.32
23	1	1	Leaf curl1	1	658.03±0.82 ^A	116.31±0.58 ^C	78.00±0.50 ^D	159.18±0.82 ^B	**	0.27

* the order of leaf from the top of cassava where pink mealybug were found.

การศึกษาผลการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพู ต่อผลผลิตของมันสำปะหลัง 4 พันธุ์ ในสภาพไร่

การเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพูส่งผลต่อผลผลิตของมันสำปะหลังเมื่ออายุ 12 เดือน โดยเฉพาะมันสำปะหลังพันธุ์ระยอง 72 มีผลผลิตเพียง 2 กิโลกรัม/ต้น ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับผลผลิต

ของพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 และระยอง 9 ที่ให้ผลผลิตสูงที่สุด 2.8 – 2.9 กิโลกรัม/ต้น (Table 9) นอกจากนี้การเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพูยังมีผลต่อเปอร์เซ็นต์แป้งในพันธุ์ระยอง 72 มีปริมาณต่ำกว่าพันธุ์อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกเดือน (Table 10) โดยพันธุ์ระยอง 72 มีเปอร์เซ็นต์แป้งต่ำที่สุด

Table 9 Yield at different month 9-12 of 4 cassava variety

Variety	Yield at different month (kg/plant)				F-test	CV (%)
	9	10	11	12		
Kasetsart50	2.1±0.5 ^{ab1/}	2.6±0.5 ^{aA}	2.7±0.6 ^{aA}	2.9±0.5 ^{aA}	*	21.20
Huaybong60	1.9±0.4 ^{aA}	2.2±0.4 ^{aA}	2.4±0.5 ^{aA}	2.5±0.4 ^{abA}	ns	17.30
Rayong9	2.0±0.4 ^{aB}	2.4±0.3 ^{aAB}	2.6±0.3 ^{aA}	2.8±0.3 ^{aA}	*	12.43
Rayong72	2.2±0.4 ^{aA}	2.5±0.4 ^{aA}	2.5±0.3 ^{aA}	2.0±0.5 ^{ba}	ns	15.51
F-test	ns	ns	ns	*		
CV (%)	18.01	17.17	17.02	19.06		

¹Mean within the same column (AB) with same letters is not differ significant by DMRT, *significant P ≤ 0.05

And Mean within the same column (ab) with same letters are not differ significant by DMRT, *significant P ≤ 0.05

Table 10 Starch at different month 9-12 of 4 cassava variety

Variety	Starch at different month (%)				F-test	CV (%)
	9	10	11	12		
Kasetsart50	26.0±1.5 ^{ab1/}	28.0±1.3 ^{aA}	26.5±1.6 ^{aAB}	25.3±2.1 ^{ab}	*	6.24
Huaybong60	23.5±2.2 ^{ab}	25.3±0.8 ^{aAB}	26.7±1.3 ^{aA}	24.2±2.2 ^{abAB}	*	6.92
Rayong9	25.1±1.6 ^{aA}	26.3±1.6 ^{aA}	26.6±1.6 ^{aA}	25.5±1.8 ^{aA}	ns	7.45
Rayong72	18.4±3.4 ^{ba}	19.2±3.2 ^{ba}	20.8±0.9 ^{ba}	20.6±3.4 ^{ba}	ns	14.76
F-test	**	**	**	*		
CV (%)	9.82	7.84	6.82	10.27		

¹Mean within the same column with same letters is not differ significant by DMRT, *significant P ≤ 0.05

And Mean within the same column with same letters are not differ significant by DMRT, *significant P ≤ 0.05

สรุป

พันธุ์ระยอง 72 เป็นพันธุ์ที่มีจำนวนประชากรเพลี้ยแป้งสีชมพูมากที่สุด, ระดับอาการหนักทุกระดับ (L1-L4) เร็วที่สุดกว่าพันธุ์อื่น ๆ ในการเคลื่อนที่ของเพลี้ยแป้งสีชมพูวัยที่ 1 ไปที่ยอดได้เร็วที่สุด และการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งสีชมพูส่งผลต่อน้ำหนักและเปอร์เซ็นต์แป้งที่มันสำปะหลังอายุ 12 เดือน ให้ผลผลิต 2 กก./ต้น และมีแป้ง 20.6% น้อยกว่าพันธุ์อื่น ๆ อย่างมีความแตกต่างทางสถิติ

คำขอขอบคุณ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่สนับสนุนทุนวิจัยและศูนย์วิจัยควบคุมศัตรูพืชโดยชีวินทรีย์แห่งชาติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่อนุเคราะห์สถานที่สำหรับการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการเกษตร. 2553. รายงานสถานการณ์การระบาดของเพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง. แหล่งข้อมูล: <https://goo.gl/3u9Fiq> ค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2553.
- กรมวิชาการเกษตร. 2559. การป้องกันกำจัดเพลี้ยแป้งในมันสำปะหลัง. แหล่งข้อมูล: <https://goo.gl/enQatr>. ค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2560
- ทรงยศ พิธิษฐกุล และ ถนอมจิตร์ ฤทธิมนตรี. 2542. การศึกษาความต้านทานของพันธุ์ข้าวต่อเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล *Nilaparvata lugens* Stal. โดยใช้เทคนิคด้านการสกัดมูลหวานของแมลง Study on the Resistant Varieties of Rice to Brown Planthopper *Nilaparvata lugens* Stal. by Using Honey-Dew Excretion of the Insect. การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 37. สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2559. มันสำปะหลัง : การผลิตมันสำปะหลังของไทย. แหล่งข้อมูล: <https://goo.gl/euPuXV>. ค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2560.
- ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2559. เนื้อที่เพาะปลูกมันสำปะหลัง. แหล่งข้อมูล: <https://goo.gl/1XuDR3>. ค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2560.
- Bellotti, A. C., L. Smith, and S. L. Lapointe. 1999. Recent advances in cassava pest management. *Annu Rev Entomol.* 44: 343-370.
- Hodgkiss, R. J. 2012. Pests & diseases of succulent plants. Available: <https://goo.gl/BHVvEc> Accessed Dec. 15, 2012.
- Le Rü, B., S. Renard, M.R., Allo, J. Le Lannic, and J. P. Rolland. 1995. Antinatal sensilla and their possible meaning in the host-plant selection behavior of *Penacoccus manihoti* Matile Fatile Ferrero. *Int. J. Insect Morphol. Embryol.* 24: 373-389.
- Le Rü, B. and M. Tertuliano. 2008. Tolerance of different host-plants to the cassava mealybug *Phenacoccus manihoti* Matile-Ferrero. Available: <https://goo.gl/NHQh25>. Accessed Dec. 15, 2012.
- Pheophanh, S., S. Nucharee, and J. Tasanee. 2013. Comparison on infestation levels of Pink mealybug, *Phenacoccus manihoti* (Homoptera: Pseudococcidae) on four cassava varieties. *KHON KAEN AGR. J.* 41: 517-520.
- Schulthess, R., J.U. Baumgartner, and H.R. Herren. 1989. Sampling *Phenacoccus manihoti* in cassava fields in Nigeria. *Trop. Pest Management.* 35: 193-200.
- Schoonhoven, L.M., T. Jermy, and J.J.A. Vanloon. 1998. *Insect-Plant Biology: from Physiology to Evolution*, Chapman & Hall Publishers, London.